

ΕΝΑΣ ΑΡΙΘΜΟΣ – ΑΝΤΟΝ ΤΣΕΧΟΦ

ΘΕΜΑ: Η οικονομική εκμετάλλευση των εργαζομένων.

ΔΟΜΗ: 1η Ενότητα: «Τις προάλλες... ψιθύρισε»: Η φάρσα του εργοδότη στη δασκάλα.

2η Ενότητα: «Πετάχτηκα ... και βγήκε»: Η αποκάλυψη της φάρσας και η παθητική στάση της δασκάλας.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Ο εργοδότης της δασκάλας: Στην αρχή επιθετικός, αυταρχικός, παράλογος, σκληρός, άκαρδος, χωρίς συναισθήματα Τελικά (μετά την αποκάλυψη της φάρσας): δίκαιος, συμπονετικός, έξυπνος και ευρηματικός, προστατευτικός, ευαίσθητος

Η δασκάλα: άβουλη, παθητική, υποταγμένη, δουλοπρεπής, δειλή, αδυνατεί να πάρει τη ζωή στα χέρια της, δεν υπερασπίζεται τον εαυτό της, δέχεται αδιαμαρτύρητα τις άδικες δικαιολογίες του διευθυντή, χωρίς να σηκώνει κεφάλι, μόνο μουρμουρίζει τις διαφωνίες της. Γενικά ο χαρακτήρας της δασκάλας αντιπροσωπεύει σε μεγάλο ποσοστό τη γυναικεία ψυχολογία και συμπεριφορά των παλαιότερων χρόνων

ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ

Εργοδότης: συμπάθεια προς τη δασκάλα, ανησυχία για το μέλλον της, προσπαθεί να αφυπνίσει τη δασκάλα και να της υποδείξει με πατρικό ενδιαφέρον τη στάση που πρέπει να κρατά απέναντι σε άτομα που προσπαθούν να την εκμεταλλευτούν

Δασκάλα: ταραγμένη, αμήχανη, νευρική

ΓΛΩΣΣΑ: απλή, κατανοητή, σύντομες, λιτές και περιεκτικές φράσεις

ΥΦΟΣ: απλό με χιουμοριστική διάθεση, ρεαλιστικό (απεικονίζει την πραγματικότητα) - θεατρικό (διάλογος)

ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΑ ΜΕΣΑ: Προσωποποιήσεις: §2 «νευρικός βήχας», §4 «η φωνή της έτρεμε» Μεταφορές: §3 «να΄χεις τα μάτια σου τέσσερα», §5 «σκληρό μάθημα» Παρομοιώσεις: §5 «σαν χαζή» Επαναλήψεις: §4 «όλα όλα», «Τρία ... τρία, τρία... ένα και ένα.», §5 «Οι άλλοι δε μου ΄διναν τίποτα!... Δε σου ΄διναν τίποτα» Εικόνες: §2 «Η Ιουλία έγινε κατακόκκινη», «Το αριστερό μάτι της Ιουλίας ... δεν έβγαλε άχνα», §4 «Τα μάτια της Ιουλίας ... πάνω στη μύτη της», «Και της έδωσα... τα έβαλε στην τσέπη της», §5 «Πετάχτηκα ορθός... στο γραφείο». Αντιθέσεις: §2 «Την έπιασε νευρικός βήχας... δεν έβγαλε άχνα», §5 «εγώ σε έκλεψα, σε λήστεψα! Και μου λες κι ευχαριστώ;», «Οι άλλοι δε μου ΄διναν τίποτα!...»